

— Ей че защо ли пжкъ! Това позиция ли е, това е робъ! Азъ и на Севастополъ съмъ билъ, че и тамъ бѣше добръ, а въ вашитѣ окопе—се едно че на касапницата!

Щомъ пристигна на кръглата батарея, Боголюбовъ поведе баталиона си да смѣнява дружинитѣ; останалитѣ батальони Духонинъ спрѣ, като намѣрваше че нетрѣбва да се тѣснятъ хората въ окопетѣ. Той, да рѣчемъ, е правъ, нъ азъ не съмъ кривъ, затова че приехъ командуването въ време на боя, когато нemoжеше вече да се измѣни приетия фронтъ. Като испроводи Боголюбова, Духонинъ трѣгна съ мене къмъ генералитета.

Всички спжгъ като кжпани. Тукъ бѣха, освѣнъ Столѣтова, генералитѣ: Петрушевски, Д-рожински и командира на стрѣлковата бригада, Цвецински. Последния азъ разбудихъ по изгрѣшката вмѣсто Столѣтова.

Мина се добъръ единъ часъ време, додѣто дойде първата смѣнена дружина (2 та), слѣдъ нея 3 та, най послѣ и 5-та. Първата дружина, която бѣше повикана още отъ вечерта отъ Св. Никола къмъ зелената батарея, стояла на поляната и дойде слѣдъ другитѣ. Генералъ Столѣтовъ съ останалитѣ при него двама ординарци, се опжтиха на чело на испървомъ дошлиитѣ дружини, пжкъ азъ останахъ да почитамъ закъснѣлата дружина на подполковника Кесеякова и оставихъ позицията чакъ на разсжмване.

На разсжмване, на 23-я день на Августъ, се свърши участието на българското опълчение въ активната отбрана на Шабченската позиция. Българетѣ още веднжжъ заявиха себе си юнаци и си спечелиха уважение и голѣма слава въ рѣдоветѣ на рускитѣ войски.

13-ий АВГУСТЪ.

Бѣше се вече сжмнало, когато дойде 1 та дружина, нъ гърмеже още не се чуватъ. Надѣвахме се че неприятеля, уморевъ отъ четиреденошния бой, ще даде да си починемъ и ний и той. Генералъ Радецки, като направи прѣзъ нощъта всички необходими раслорѣждания, отдржпна се съ щаба си на превязочния пунктъ. Ний трѣвваше да минемъ по край не-